

дефинират в зависимост от продължителността на периода, в който биха могли да бъдат използвани. Тази продължителност е една година.

Междинното потребление се оценява по цени на купувача, т. е. по пазарни цени за купувача, включително и разходите до заведението, което ги използва. Цените трябва да могат да възстановят чрез пазара употребените сировини и материали в производството в момента на тяхното използване.

Междинното потребление заема централно място в баланса на междуотрасловите връзки.

Важен измерител на резултатите от производствената дейност при СНС е показателят за добавената стойност.

Добавената стойност представлява разликата между брутопродукта и междинното потребление. В документа на статистическо бюро на ООН за СНС са посочени три метода за установяване на добавената стойност¹:

- *Производствен метод* – добавената стойност се получава, като от брутопродукта по цени на производителя се извади стойността на междинното потребление по цени на купувача и се прибавят вносните мита. Установеният размер на добавената стойност характеризира приноса на производствената единица (заведението), в общия размер на добавената стойност, създадена в предприятието, в района или цялата страна.
- *Метод, базиран на крайното използване* – добавената стойност се получава като сума от елементите на крайното използване на резултатите от производствената дейност, т. е. като сума на крайното потребление, увеличението на запасите, увеличението на капитала и износа. В случай че вносът е оценен по цени сиф, то включените транспортни разходи като надбавки над стойността на вноса, заплатени на резидентски предприятия, трябва да се включват при износа на услуги.
- *Метод, базиран на разпределението* – добавената стойност се установява като сума на разходите за заплати, печалбата на производствената единица и амортизацията на основните средства през периода на производството.

Както се вижда, при показателя за добавената стойност е отстранено повторното отчитане на продукция, характерно за вътрешния брутопродукт.

Показателят за добавената стойност отговаря по компоненти на показателя за крайния продукт при СБНС, но се различава по обхвата на производствената дейност – включват се и резултати от дейности, които според концепцията на СБНС не създават продукт и не увеличават дохода и богатството на страната.

¹ System of National Accounts. N. Y. 1968, p. 94.